

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Монтана, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ЧЕТВЪРТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНЕЛИЯ ЦЕКОВА

при участието на секретаря ТАТЯНА ИВ. СТЕФАНОВА
като разгледа докладваното от АНЕЛИЯ ЦЕКОВА Гражданско дело № 20221630101172 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 216, ал.1 т.6, т.2 и т. 4 ДОПК, във връзка с чл.216 ал.2 от ДОПК.

Ищецът, НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, чрез Елица Петрова Мянова - Главен публичен изпълнител при ТД на НАП град Велико Търново - пълномощник на Национална агенция за приходите, упълномощена от Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите с Пълномощно № 1008/16.09.2013г. е предявила иск срещу: Р. В. К., ЕГН 7312203245, постоянен и настоящ адрес в гр. Монтана, ул. „нб“ № 16, лично и в качеството на собственик на ЕТ „в к – Р. К.“, с ЕИК: 821149311, седалище и адрес на управление гр. Монтана, ПК 3400, ул. „нб“ № 16, К. К. Н., ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес гр. Монтана, ул. „к“ № 7, ет. 4, ап. 9 и Р. К. Н., ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес в гр. Монтана, жк „п“ блок 8, вх. В, ет. 5, ап. 55 и цена на иска: 23 581,60 лв., с правно основание: чл. 216, ал. 1, т. 6, т. 2 и т. 4, във връзка с чл. 216, ал. 2 от ДОПК.

В исковата си молба твърди, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-04001216000891-020-001/11.02.2016 г. на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК е възложено извършване на ревизия на лицето Р. В. К., ЕГН *****, с регистрация като ЕТ „в к - Р. К.“, с ЕИК 821149311. Заповедта е връчена на лицето лично на 22.02.2016 г. Скокът на ревизията е изменен със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия Н№ Р-04001216000891-020-002/05.05.2016г., издадена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 от ДОПК, връчена на 12.05.2016г., както и със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-04001216000891-020- 003/16.05.2016г., издадена на основание чл.

112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, връчена на 26.05.2016 г. В резултат на ревизионното производство на дружеството е издаден Ревизионен акт № Р-04001216000891-091-001/03.10.2016г.

Същият е връчен на Р. В. К. лично на 10.10.2016г. С Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-04001216181167-003-001/14.10.2016г., е извършена поправка на Ревизионен акт № Р-04001216000891-091-001/03.10.2016г., връчен на Р. В. К. отново лично на 21.10.2016г.

Акът е обжалван по административен ред пред Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ и с Решение № 4/03.01.2017г., на основание чл. 155, ал. 4 от ДОПК, е отменен изцяло като незаконосъобразен и върнат на органа издал заповедта за възлагане на ревизия със задължителни указания за възлагане на ревизия. С отмяната му, съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 6 от ДОПК и установената съдебна практика (Решение № 78 от 26.07.2010г. по т. д. № 710/2009г., т. к., I т. о. на ВКС) е възстановена висиящността на производството по издаване на отменения ревизионен акт и действията по издаването на акта са започнали от първото

незаконосъобразно действие, което е послужило за отмяната му.

Издадена е нова Заповед за възлагане на ревизия с № Р-04000417000267-020-001/16.01.2017 г., във връзка с Решение № 4/03.01.2017 г. на Директора на Дирекция ОДОП, връчена лично на Р. В. К. на 07.02.2017 г. Срокът на ревизията е изменен със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-

04000417000267-020-002/04.05.2017 г. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, връчена на 15.05.2017 г. на електронния адрес на едноличния търговец, вписан в Търговския регистър. На 17.07.2017 г. е издаден Ревизионен доклад с № Р-04000417000267-092-001/17.07.2017 г., връчен на 19.07.2017 г. на електронния адрес на едноличния търговец, вписани в Търговския регистър. Срещу доклада не е подавано възражение и на 16.08.2017 г. е издаден Ревизионен акт № Р-04000417000267-091-001/16.08.2017 г., с който са установени данъчно-осигурителни задължения на Р. В. К. с ЕГН *****, с регистрацията като ЕТ „в к - Р. К.“ с ЕИК: 821149311. Акът е връчен на 25.09.2017 г. по реда на чл. 32 от ДОПК. Същият не е обжалван и е влязъл в сила като такъв (чл. 152, ал. 1 от ДОПК). Към 17.05.2022 г. задълженията по него са в размер на 51 999,02 лв., от които главница - 25 279,87 лв. и лихва - 26 719,15 лв.

За събиране на установените задължения в ТД на НАП Велко Търново, офис Монтана е образувано изпълнително дело под номер 170347764/2017. Задълженията по него към 17.05.2022г. са в размер на 70 998,48 лв., от които главница 37 139,87 лв. и лихва 33 858,61 лв. По делото има наложени обезпечителни мерки върху имущество, което попада в обхвата на чл. 213 от ДОПК, и не обезпечават публичните задължения.

Предвид изложено, за задълженията на Р. В. К., с ЕТ „в к - Р. К.“ няма наложени обезпечителни мерки, които да гарантират вземането на държавата в пълен размер.

След установяване на публичните задължения с влязъл в сила Ревизионен акт № Р-

04000417000267-091-001/16.08.2017г., Р. В. К. и съпругата му К. К. Н. - К.а са извършили разпоредителна сделка с недвижимото си имущество, а именно:

На 02.05.2019г. продават на Р. К. Н., ЕГН *****

недвижим имот представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 48489.7.177.3.11, по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Монтана, одобрена със Заповед № РД-18-29/05.04.2006г. на Изпълнителния директор на АК, с административен адрес на имота: град Монтана, бул. „Христо Ботев“ № 47, вх. А, ет. 4,

ап. 11, който самостоятелен обект се намира в сграда № 3 разположена в поземлен имот

с идентификатор 48489.7.177, с предназначение - ЖИЛИЩЕ, АПАРТАМЕНТ, с площ 51,55 кв. м., на едно ниво, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж - 48489.7.177.3.12 и № 48489.7.177.3.10; под обекта - № 48489.7.177.3.8; над обекта - № 48489.7.177.3. 14, ведно с прилежащото към жилището избено помещение № 23 с площ

от 7,98 кв. м., както и 2,57% идеални части от общите части на сградата и 1,27% идеални части от правото на строеж върху мястото за сумата от 24 100 лв., при данъчна оценка на имота към датата на сделката 24 062.,90 лв., съгласно Нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот № 92, том II, рег. № 3081, нотариално дело № 204 от 02.05.2019г. на Нотариус Р. Петров, вписан под № 601 в регистъра на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд гр. Монтана, който акт е вписан в Служба по вписванията гр. Монтана с вх. рег. № 1737 от 02.05.2019г., акт № 73, том 5, дело № 772/2019 г. Към настоящия момент данъчната оценка на имота е 23 581,60 лв., съгласно Удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от ДОПК с изх. № ДООО1005/05.04.2022 г. на Община Монтана.

Към датата на сделката Р. В. К. с ЕГН *****, включително и като ЕТ „в к - КОСЕН К.“, с ЕИК: 821149311, е имал публични задължения не само установени от Национална агенция за приходите с Ревизионен акт № Р-04000417000267-091-001/16.08.2017 г., но и други публични задължения, предявени за принудително събиране в ТД на НАП Велико Търново, установени с влезли в сила наказателни постановления на ТП на НОИ гр. Монтана, Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Монтана и ОД на МВР гр. Пловдив, гр. Монтана и гр. Плевен.

С гореописаната разпоредителна сделка Р. В. К., заедно със съпругата си К. К. Н. - К.а, се е разпоредил с имущество, което е можело да послужи за обезпечение на установените и изискуеми задължения към държавата, и срещу което е можело да се насочи принудително изпълнение. Това твърдение се потвърждава от обстоятелството, че продажбата е извършена именно след установяването им, но и от факта, че наложените към датата на сделката, както и към настоящия момент, обезпечителни мерки не са гарантирали и не гарантират вземането на държавата като кредитор. Р. В. К., лично и като едноличен търговец с ЕТ „в к - Р. К.“, ЕИК: 821149311, не притежава достатъчно имущество и активи, които да послужат за обезпечение на задълженията му. Именно поради това, счита че

извършената разпоредителна сделка, която води до намаляване имуществото на лицето, уврежда държавата, в качеството и на кредитор, от което произтича и правният им интерес от подаване на настоящата искова молба. (Решение № 50 от 12.05.2017 г. по т. д. № 731/2016 г., т. к., I т. о. на ВКС).

Счита, че сделката е осъществена само и единствено с намерението да се увреди държавата като публичен взискател и да се избегне плащането на задълженията, тъй като:

Сделката е извършена между свързани лица по смисъла на § 1, т. 3, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ДОПК. К. К. Н. – К.а (съпруга на Р. В. К.) и Р. К. Н. са сестри и между тях съществува родство по съребрена линия от втора степен, от което следва, че между Р. В. К. и Р. К. Н. е налице родство по сватовство от втора степен, съгласно разпоредбата на чл. 76 от СК. Тези твърдения се потвърждават от приложените към настоящата: Удостоверения за съпруг/а и родствени

връзки с изх. № 234/05.04.2022г. и изх. № 235/05.04.2022г. на Община Монтана и Препис-извлечение от акт за сключен граждански брак от 05.04.2022г., издаден въз основа на Акт за сключен граждански брак № 68 от 20.05.2000 г. на Община Монтана;

Процесният недвижим имот е придобит от К. К. Н. - К.а, по време на брака и с Р. В. К., на 22.05.2012 г. за сумата от

12 275 евро, чиято левова равностойност по курса на БНБ за деня е била 24 007.81 лв., съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 126, том IV, рег. № 5134, дело № 271/2012 г. на Нотариус Валерия Тодорова със съдебен район Районен съд гр. Монтана, вписан под № 596 в регистъра на Нотариалната камара, вписан в Служба по вписвания гр. Монтана с вх. рег. № 3359 от 22.05.2012 г., акт № 124, том 7, дело № 987. Седем години по-късно Р. В. К. и К. К. Н. - К.а продават същия имот за почти същата сумата - 24 100 лв. Предвид факта, че имотът се намира в центъра на областен град, считам че пазарната му цена за период от седем години не може да не търпи изменение;

Разпоредителната сделка е извършена не само след като на Р. В. К. са установени задължения с Ревизионен акт № Р-04000417000267- 091-001/16.08.2017 г., но и след като лично е бил уведомен за образуването на ревизионно производство, взел е активно участие в него (представял е на ревизиращия екип документи изисквани в хода на производството и е обжалвал Ревизионен акт № Р- 04001216000891-091-001/03.10.2016г., на който е извършена поправка с Ревизионен акт

за поправка на ревизионен акт № П-04001216181 167-003-001/14.10.2016 г.), както и лично е уведомен за издадената Заповед за възлагане на ревизия с № Р-0400041700267-

020-001/16.01.2017 г., съставена във връзка с Решение Ме 4/03.01.2017 г. на Директора на Дирекция ОДОП.

Всички тези факти ясно и недвусмислено показват, че сделката е извършена с намерение да се увредят интересите на държавата като кредитор и да не се допусне

удовлетворяването и от имуществото, станало предмет на разпоредителната сделка.

След тези действия държавата, представлявана от Национална агенция за приходите, е изправена пред невъзможност да се удовлетвори като кредитор.

Моли съда да постанови решение, с което да се приеме за установено, че с извършената разпоредителна сделка са увредени интересите на държавата като кредитор и на основание чл. 216, ал. 1 от ДОПК; да се обяви за недействителна по отношение на държавата процесната сделка, материализирана в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 92, том II, рег. № 3081, нотариално дело № 204 от 02.05.2019г. на Нотариус Р. Петров вписан под № 601 в регистъра на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд гр. Монтана, който акт е вписан в Служба по вписванията гр. Монтана с вх. рег. № 1737 от 02.05.2019г., акт № 73, том 5, дело № 772/2019 г.

Налице са формалните предпоставки, заложи в чл. 216, ал. 1, т. 6, т. 2 и т. 4 от ДОПК, а именно: наличие на сделка извършена във вреда на публичния вискател, осъществена между свързани лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК, след дата на установяване на публично задължение в резултат от ревизионно производство, при която даденото значително надхвърля по стойност полученото, извършена с намерение да се увреди публичният вискател. Счита, че наличието на тези предпоставки е достатъчно условие, сделката да бъде обявена за недействителна по отношение на държавата в лицето на Национална агенция за приходите.

Претендира възнаграждение за юрисконсулт, както и направените в настоящото производство разноски.

Ответникът Р. В. К., ЕГН *****, с адрес на регистрация гр. Монтана, ул. „нб“ 16, в срока, предвиден за отговор взема становище по иска.

Счита, че относно приложимостта на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, намерението за увреждане трябва да бъде установено, тъй като в тази законова норма то не се предполага, а подлежи на доказване и доказателствената тежест е на ищеца /Решение № 436 от 22.12.2011г. на ВКС по гражданско дело № 308/2011г. III г.о., ГК/. За да е изпълнен фактическият състав на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК сделката трябва да е извършена с намерение да се увреди публичния вискател, т.е. елемент от фактическия състав на посочената правна норма е намерение за увреждане на публичния вискател. Намерението за увреждане трябва да бъде установно. В настоящия случай в исковата молба липсват представени доказателства в тази насока. Процесният имот е закупен и продаден от недлъжник – съпругата му К. К. Н. - К.а и по никакъв начин не уврежда интересите на публичния изпълнител, респективно не намалява имуществото му от което може да бъде удовлетворен кредитора.

Относно посоченото правно основание чл.216, ал.1, т.2 и т. 6 от Главен публичния изпълнител -Елица Петрова Мянова.

Няма спор, че сделката с процесния имот е извършена между свързани лица по смисъла на § 1 т.3 от ДР на ДОПК, но тази сделка по никакъв начин не е извършена във

вреда на публичния изпълнител и не е извършена с намерение да се увреди публичния взыскател, мотивите са следните:

Процесния имот е продаден от съпругата му К. К. Н.- К.а, която не е длъжник към НАП. Публичния изпълнител бланкетно посочва чл.216, ал.1 т.6 по смисъла на § 1т.3 от ДР на ДОПК, налице е едно общо тълкуване, без да бъде направен необходимия анализ.

Относно размера на задължението му посочен в Исковата молба.

Главен публичен изпълнител Елица Петрова Мянова посочва в Исковата молба задължение в размер на 70998.48 лв. по изпълнително дело 170347764/2017г. към 17.05.2022г. Така посоченото задължение не отговаря на реалното му задължение към 17.05.2022г., мотивите са следните: В сумата 70998.48лв. по изпълнително дело 170347764/2017г. са включени задължения с изтекла десет годишна давност /осигурителни и данъчни задължения/. Публичният изпълнител е следвало да отпише погасените по давност публични задължения и същите да не бъдат включвани в сумата посочена в Исковата молба. Нормата на чл. 173, ал.2 от ДОПК, е императивна и неин адресат е публичният изпълнител, за когото законът вменява задължение, във всички случаи, без да е изрично сезиран, да извърши проверка по отношение на публичните вземания, съгласно вида им, датата на възникването им, настъпване на изискуемостта им и да прецени срокът на който изтича абсолютната погасителна давност, по смисъла на чл.171, ал.2 от ДОПК, и служебно да отпише погасените по давност публични вземания. Изтичането на погасителната давност е основание за погасяване на публичните вземания (арг. чл. 168, т. 3 от ДОПК, при действието на който е изтекла давността), като и за тяхното отписване на основание чл. 173 от ДОПК. Счита, че така посочения размер на задължението му в Исковата молба от ищеца не отговаря на действителния размер на задължението му.

Моли съда да отхвърли иска като неоснователен.

Моли съда да му позволи в хода на делото да представи други доказателства, в зависимост от отговора на ищеца.

Ответниците, К. К. Н., ЕГН *****, гр. Монтана, ул. „к" № 7, ет. 4, ап. 9 и Р. К. Н., ЕГН 7805093230, гр. Монтана, ж.к. „п“ блок 8, вх. В, ет. 5, ап. 55, двете чрез процесуалния си представител адвокат В. И. Д., вписан в АК - Монтана, в срока, предвиден за отговор взема становище по иска.

Заявява, че оспорва иска, по който е образувано горното дело, като моли съда да го отхвърли като неоснователен и да им се присъдят разноските по делото.

Ищецът претендира недействителност спрямо държавата на договор за покупко-продажба на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 48489.7.177.3.11 по кадастралната карта и кадастралните регистри на град Монтана, одобрени със Заповед № РД-18-29/05.04.2006 г. на Изпълнителния директор на Агенция по кадастъра, с адрес на имота град Монтана, бул. „Христо Ботев" № 47, вх. А, етаж 4, ап. 11, като самостоятелният обект се намира в сграда № 3, разположена в поземлен имот с идентификатор 48,489.7. 177, с предназначение ЖИЛИЩЕ-АПАРТАМЕНТ, състоящ се от кухня, спалня, дневна, баня-

тоалетна и антре, с посочена в документа площ 51,55 кв. метра, с прилежащи части: ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ № 23 от 7,98 кв. метра, както и 2,57% идеални части от общите части на сградата и 1,27% идеални части от правото на строеж върху мястото, при при посочени съседни, материализиран в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 92, том II, рег. № 3081, дело

№ 204/2019 г. на Нотариус Р. Петров, вписан под в регистъра на Нотариалната камара.

Възраженията му срещу тази претенция са следните:

Искът е недопустим, поради липса на правен интерес.

Видно от изложеното в исковата молба, искът е предявен, за да защити интереса на публичния възискател спрямо една от страните по сделката - Р. В. К., за когото се твърди, че има установени по съответния ред публични задължения в лично качество и в качеството си на Едноличен търговец с фирма „Виваро- Комерс - Р. К.“.

Ответникът Р. В. К. фигурира като продавач в нотариалния акт, поради качеството му на съпруг на титуляра на правото на собственост К. К. Н.. Р. В. К. обаче не притежава никакви права върху процесния имот, тъй като, макар и придобит по време на брака, същият е закупен изцяло с лични средства на доверителката му К. К. Н. и респ. е изцяло лична нейна собственост по смисъла на чл. 23, ал. 1 от СК. Именно поради тази причина имотът е закупен с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 126, том IV, рег. № 5134, дело № 271/2012 г. на Нотариус № 596 - Валерия Тодорова само от К. К. Н. и именно поради тази причина плащането на цената по процесната сделка е извършено само по сметка на К. К. Н..

От гореизложеното следва, че публичният възискател няма правен интерес от предявения иск, тъй като дори той да бъде уважен, неговият длъжник няма права върху имота, респ. възискателят не би могъл да насочи принудително изпълнение върху чуждия имот.

По твърденията на ищеца неговият длъжник няма друго имущество, от което да се удовлетвори, тъй като имуществото, върху което са наложени обезпечителни мерки попада в обхвата на чл. 213 от ДОПК.

След като липсва друго имущество, следва, че процесното жилище е единствено за семейството на длъжника. Единственото жилище обаче също попада в несеквестрируемостта по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК, тъй като на всеки член от семейството се пада жилищна площ под 30 кв.м.

Ето защо публичният възискател няма правен интерес от иска и на това основание.

Твърдението на ищеца е, че процесното жилище е СИО на ответника Р. В. К. и доверителката му К. К. Н..

Длъжник на публичния възискател обаче е само Р. В. К.. Ето защо искът за недействителност на продажбата на полагащата се на доверителката му К. К. Н. част от имота също е недопустим, тъй като липсва правен интерес.

Искът е неоснователен.

Ищецът претендира недействителност на три основания - по чл. 216, ал. 1, т. 6, т. 2 и т. 4 от ДОПК.

По отношение на общите предпоставки за недействителност на сделките по ал. 1 на чл. 216 ДОПК, а именно връчването на заповедта за ревизия и нейния краен резултат, доверителите му не могат да вземат отношение, тъй като тези обстоятелства им стават известни от исковата молба. Счита обаче, че не са налице конкретните основания за недействителност, на които ищецът се позовава:

Разпоредбата на чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК обявява за недействителна сделката, извършена във вреда на публичния взискател, по която страна е свързано с длъжника лице.

Безспорно е единствено, че купувачът по сделката Р. К. Н. е свързано лице с продавачите.

Сделката обаче не е извършена във вреда на публичния изпълнител.

Ищецът обосновава наличието на увреждане със самия факт на разпореждането и липсата на друга възможност за събиране на вземането му. Както посочил по-горе обаче, с процесната сделка не се извършва разпореждане с имущество на длъжника, тъй като процесният имот е лична собственост на К. К. Н.- К.а. Имуществото на длъжника е останало непокътнато след процесната сделка, а от това следва, че няма увреждане.

Ищецът претендира недействителност и на основание чл. 216, ал. 1, т. 2 от ДОПК с твърдението, че даденото по сделката значително надхвърля по стойност полученото.

Това твърдение е обосновано в исковата молба с предположението, че цената на жилището при отчуждаването му не може да бъде същата, каквато е била при придобиването му преди 7 години.

Общозвестен факт е, че състоянието на имотния пазар в по-големите градове, вкл. гр. София, значително се различава от това в по-малките градове, особено в тези от нарочената за най-бедна в ЕС Северозападна част на България. За ръст на цените в гр. Монтана трудно може да се говори, а ако въобще има такъв, той е минимален.

Последното наведено от ищеца основание за недействителност е това по чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК, а именно, че сделката е извършена с намерение да се увреди публичният взискател.

Ищецът не е изложил никакви фактически обстоятелства относно осъществяването на това основание.

Процесната сделка не е извършена с такова намерение. Ако действително страните по сделката са имали намерението да увредят публичния взискател, то щяха да сключат сделката скоро след установяване на публичните задължения през 2017 г., а не цели две години по-късно.

С определение от проведено открито съдебно заседание на 07.10.2022 година, съдът на основание чл.229 ал.1 т.4 ГПК е спрял производството по делото до приключване с

влязъл в сила съдебен акт по гражданско дело № 1574 по описа за 2022 година на МРС.

На 03.12.2022 година производството по делото е възобновено, с оглед отпадане пречките за спирането му, а именно: представяне на влязъл в сила съдебен акт по гражданско дело № 1574 по описа за 2022 година на МРС.

Доказателствата по делото са писмени.

Допусната е и назначена съдебно-оценъчна експертиза, изпълнена от вещото лице инж.С. Р., приета от съда и не оспорена от страните.

Съдът, след като прецени доводите на страните, доказателствата по делото и съобрази влезлия в сила съдебен акт по гражданско дело № 1574/2022 година на МРС, на основание чл.235 ГПК приема за установени следните обстоятелства:

Няма спор между страните, че сделката, за която се иска обявяването и за недействителна, е извършена между свързани лица по смисъла на § 1 т.3 от ДР на ДОПК.

Според задължителната съдебна практика, която макар и формирана при действието на стария ГПК от 1952, не изгубила актуалността си и по сега действащия ГПК от 2007 г. - т. 3 от ППВС № 1 от 13.07.1953 г. по гр. д. № 1/53, съдът следва да изложи мотиви и да обсъди всички релевантни за спора факти. Настоящият иск е с правно основание чл. 216, ал.1 т.6, т.2 и т. 4 ДОПК, според която правна разпоредба недействителна спрямо държавата е сделка сключена от страна на длъжник по публично задължение, ако е сключена след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизията и при това длъжникът я е сключил с намерение да се увреди публичния взыскател. Следователно самият субективен елемент на намерението на длъжника за увреждане на публичния взыскател е част от правопораждащия последиците на относителната недействителност фактически състав на хипотезата в правната норма на чл. 216, т. 4 ДОПК, в каквато насока е и текущата задължителна за съдилищата практика на ВКС по чл. 290 ГПК: напр. Р № 436 от 22.12.2011 г. на III г. о. на ГК по гр. д. № 308/2011 г. и решаващият спора по същество съд е задължен да изложи мотиви на базата на всички събрани доказателства за наличието/ или не/ на факта на намерението за увреждане по смисъла на чл. 216, т. 4 ДОПК. Самото намерение за увреждане /*animus nocendi*/ като факт е мисъл и желание да се направи нещо във вреда на кредитора, т.е. съзнание, че със съответния правен акт се уврежда кредитора, най-често като се намалява имуществото на длъжника, служещо принципно за удовлетворяване вземанията на кредиторите /чл. 133 ЗЗД/. Следователно като вътрешно мисловно-емоционално състояние на длъжника /респ. на неговите управителни органи/, то няма самостоятелна изява, която да е обща за всички случаи на разпореждане в контекста на увреждащите разпоредителни волеизявления, а следва да се установи след преценка на всички факти по конкретния спор. Предпоставка за уважаване на иска по чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК е сделката да е сключена с намерение у длъжника да се увреди публичния взыскател, което намерението за увреждане не се предполага, а следва да бъде установено и доказателствената тежест е за ищеца, тъй като в тази хипотеза законът санкционира виновното намерение опорочаващо сделката, а не факта

на разпореждане с имуществото.

За разлика от общия иск по чл. 135 ЗЗД, предпоставка за основателността на специалния отменителен иск е съществуването на конкретното публично задължение, на което Държавата чрез ТД на НАП гр. Велико Търново основава своята активна легитимация в настоящото производство.

За да е изпълнен фактическият състав на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК трябва длъжникът по едно установено публично задължение, след датата на установяването му или след датата на връчване на заповедта за ревизия, да е извършил разпоредителни действия със свое имущество с намерение да увреди публичния вискател. Този фактически състав поражда правото на иск за обявяване на относителна недействителност спрямо държавата на съответните сделки или действия. Публичното вземане, по което ищецът по специалния отменителен иск се явява кредитор следва да е установено с влязъл в сила административен акт, респ. влязло в сила съдебно решение. За да се прогласи за недействителна по отношение на публичния вискател в хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК сделката трябва да е извършена с намерение да се увреди публичния вискател, т.е. елемент от фактическия състав на посочената правна норма е намерение за увреждане на публичния вискател - кредитор.

В тежест на ищеца е да установи наличието фактическия състав по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК, пораждащ правото на иск за обявяване на относителна недействителност спрямо държавата на съответните действия и сделки. Законът санкционира тези действия, които са били предназначени да увредят публичния вискател. Намерението за увреждане трябва да бъде установено. В хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК то не се предполага, а подлежи на доказване и доказателствената тежест е за ищеца.

В случая не се установи по безспорен и категоричен начин намерението на длъжника към НАП, с предприетите действия и реализирана сделка по покупко-продажбата на недвижимия имот да е целял увреждане на държавата.

Съгласно решението по гражданско дело № 1574 по описа за 2022 година на Районен съд Монтана по предявен иск с правно основание чл.124 ал.1 ГПК – положителен установителен иск за собственост, влязло в сила на 16.11.2022 година, е признато за УСТАНОВЕНО по отношение на Р. В. К., ЕГН ***** с адрес: гр.Монтана, ул.,„нб“ № 16 че: К. К. Н., ЕГН ***** с адрес: гр.Монтана, ул.,„к“ № 7, ет.4, ап.9 е собственик на следния недвижим имот: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор 48489.7.177.3.11/четиридесет и осем хиляди четиристотин осемдесет и девет точка седем точка сто седемдесет и седем точка три точка единадесет/ по кадастралната карта и кадастралните регистри на град Монтана, одобрени със Заповед № РД-18-29/05.04.2006 г.на Изпълнителния директор на Агенция по кадастъра, с адрес на имота град Монтана, бул. „Христо Ботев“, № 47, вх. А, етаж 4, ап. 11, като самостоятелният обект се намира в сграда № 3, разположена в поземлен имот с идентификатор 48,489.7.177, с предназначение ЖИЛИЩЕ- АПАРТАМЕНТ, състоящ се от кухня, спалня, дневна, баня-тоалетна и антре, с посочена в документа

площ 51,55/петдесет и един цяло и петдесет и пет стотни/ кв. метра, с прилежащи части: ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ 23 от 7,98/седем цяло и деветдесет и осем стотни/ кв. метра, както и 2,57% идеални части от общите части на сградата и 1,27% идеални части от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обектив сградата: на същия етаж 48489.7.177.3.12 и 48489.7.177.3.10, под обекта 48489.7.177.3.8 и над обекта 48489.7.177.3.14.

Сделката била оформена с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 126, том IV, рег. № 5134, дело № 271/2012 г. на Нотариус № 596 - Валерия Тодорова , който имот е придобит като нейно лично имущество, вследствие на пълна трансформация на лично имущество при покупката му по време на гражданския брак между страните.

Това обстоятелство налага единствено възможния извод за неоснователност на иска и неговото отхвърляне изцяло.

При този изход на делото, в тежест на ищеца са и разноските, направени в хода на производството от ответниците, за които е приложен списък по чл.80 ГПК, както и заплащане на дължимата държавна такса и направените разноски, с оглед изхода на спора, съгласно разпоредбата на чл.78 ал.6 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИСКА, предявен от НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, чрез Елица Петрова Мянова - Главен публичен изпълнител при ТД на НАП град Велико Търново - пълномощник на Национална агенция за приходите, упълномощена от Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите с Пълномощно № 1008/16.09.2013г. против: Р. В. К., ЕГН 7312203245, постоянен и настоящ адрес в гр. Монтана, ул. „нб“ № 16, лично и в качеството на собственик на ЕТ „в к – Р. К.“, с ЕИК: 821149311, седалище и адрес на управление гр. Монтана, ПК 3400, ул. „нб“ № 16, К. К. Н., ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес гр. Монтана, ул. „к“ № 7, ет. 4, ап. 9 и Р. К. Н., ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес в гр. Монтана, жк „п“ блок 8, вх. В, ет. 5, ап. 55, ДА СЕ ОБЯВИ ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНА по отношение на Държавата сделката ПО ПОКУПКО-ПРОДАЖБА НА НЕДВИЖИМ ИМОТ, материализирана в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 92, том II, рег. № 3081, нотариално дело № 204 от 02.05.2019г. на Нотариус Р. Петров, вписан под № 601 в регистъра на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд гр. Монтана, който акт е вписан в Служба по вписванията гр.

Монтана с вх. рег. № 1737 от 02.05.2019г., акт № 73, том 5, дело № 772/2019 г., ИЗЦЯЛО, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, ТД на НАП град Велико Търново ДА ЗАПЛАТИ на К. К. Н., ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес гр. Монтана, ул. „к“ № 7, ет. 4, ап. 9, сумата от 1 325.00 лв. за направените в хода на производството разноси.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, ТД на НАП град Велико Търново ДА ЗАПЛАТИ на Р. К. Н., ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес в гр. Монтана, ЖК „п“, блок 8, вх. В, ет. 5, ап. 55, сумата от 1 200.00 лв. за направените в хода на производството разноси.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, ТД на НАП град Велико Търново ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд Монтана сумата от 943.26 лв., представляващи дължимата държавна такса и 125.00 лв. за изплатеното възнаграждение на вещото лице, както и 5.00 лв., в случай на принудително събиране на сумите.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Монтана в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____